

Μαθὼν δὲ παρὰ τινος τῶν ἐταίρων αὐτοῦ Κόλπο-
δίνου Κεῖου τὸ πρόσφορον τοῦ τῆς Κέας λιμένος,
ἔρχεται ἐκεῖ, ἐπαυξήσας τὸν στολίσκον αὐτοῦ κατὰ
τέσσαρα προσέτι πλοῖα, ἃ φιλοτίμως ἐχορήγησαν οἱ
Ἰδραῖοι καὶ Σπετσιῶται, ὄχυροὶ τὸν λιμένα, καὶ
κτίζει καὶ τινὰς ἀποθήκας. Καταναυμαχήσας δὲ
τοῦ Ἀφρικανικοῦ στόλου παρὰ τῇ νήτῳ Ἑλένη, καὶ
διαμεῖνας εἰς Κέα τρεῖς μῆνας, ὅπου ἐνυμφεύθη τὴν
Μαρίαν Σοφίανου ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων τοῦ τόπου
οἰκογενειῶν καὶ ἐπὶ κάλλει φημιζομένην, ἐξέπλευσε
διώκων πανταχοῦ τὰ ἐχθρικά πλοῖα, βλάπτων τὰ
παράλια, καὶ πανταχοῦ φέρων τὴν δαῖδα τῆς ἐπα-
ναστάσεως.

Ταῦτα μαθούσα ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις διέταξε
τὸν ναύαρχον τοῦ Αἰγαίου νὰ καταπλεύσῃ εἰς Κέα,
καὶ τοὺς μὲν ἄνδρας νὰ κατασφάζῃ, ὡς ὑποστηρί-
ζοντας τὸν Λάμπρον, τὰς δὲ γυναῖκας καὶ τὰ παι-
διά νὰ ἐξανδραποδίσῃ.

Λάμπρος Κατωάνης.

Εἶχεν ἴσως ὑπογραφῇ τὸ ἀπάνθρωπον φερμάνειον,
ὅτε μαθὼν τοῦτο ὁ Γεώργιος Πάγκαλος, πρόξενος
τῆς Γαλλίας εἰς Κέα, μέγα ἰσχύων παρὰ τῇ ἐν
Κωνσταντινουπόλει Γαλλικῇ πρεσβείᾳ, γράφει πρὸς

αὐτὴν, (ὡς ἔγραψαν καὶ οἱ λοιποὶ πρόξενοι πρὸς τὰς
ἰδίας πρεσβεΐας,) καὶ πρὸς τὸν Νικόλαον Μαυρο-
γένην, μετ' οὗ προσωπικὴ φιλία συνέδεον αὐτόν, καὶ
οὕτω κατορθοῦται ν' ἀσπαστῇ τὸ φονικὸν ἐκεῖνο
πρόσταγμα.

Καὶ ὅμως ἤλθεν ὁ στόλος εἰς Κέα· ἀλλὰ περιο-
ρίσθη εἰς μόνην τὴν καταστροφὴν τῶν ὀχυρωμάτων
τοῦ λιμένος καὶ τὴν πυρπόλησιν τῶν ἀποθηκῶν καὶ
τινῶν ἰδιωτικῶν οἰκιῶν.

Ἄλλ' ἐπανελθὼν ὁ Λάμπρος μετὰ ἔτος ὄχυροὶ ἐκ
δευτέρου αὐτόν, προσέτετε καὶ φρουρὰν ἐκ τετρα-
κοσίων Ἀλβανῶν, οὓς ὠδήγει ὁ διάσημος ἀρματω-
λὸς Ἀνδρουτσός, ὁ πατὴρ τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὀδυσσεύς.

Μετ' οὐ πολὺ (1790) ἀπαντήσας μετὰ τοῦ Ἀνδρου
καὶ Κέας τὸν τουρκικὸν στόλον ἐξ εἰκοσιδύο συγ-
κείμενον μεγάλων πλοίων καὶ ναυαρχούμενον ὑπὸ
τοῦ Μουσταφᾶ Πασᾶ, καὶ ναυμαχήσας ἀνδρείως μετ'
αὐτοῦ, ἀναφαίνεται νικητής. Ἄλλ' ἡ ἐπελθούσα νύξ
ἐμποδίζει τὴν παντελὴ τοῦ ἐχθροῦ καταστροφὴν.

Τὴν δὲ πρωΐαν τῆς ἐπιούσης μετὰ τοῦ Τουρκι-
κοῦ στόλου ἐνοῦται καὶ ὁ ἐξ ἑπτὰ πλοίων τῆς
γραμμῆς συγκείμενος Ἀφρικανικὸς ὑπὸ τοῦ Σεΐ-Δελῆ
διοικούμενος, καὶ τότε ἄρχεται αὐτῷ φοβερώτερον
τῆς προτεραίας τὸ δράμα.

Ὁ Λάμπρος, λαμπρῶς τῷ ὄντι κατὰ δύο ἄνα ἀ-
γωνισάμενος στόλων, καὶ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ κα-
ταναλώσας βολὴν, ἀναγκάζεται νὰ τραπῇ, θείς τὸ
πῦρ εἰς δύο φρεγάτας, ἃς περιελάμβανεν ὁ ἐκ τριά-
κοντα καὶ δύο πλοίων συγκείμενος στόλος αὐτοῦ
(1), φοβούμενος μὴ κυριευθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ. Μό-
λις οἱ Τούρκοι, λαφύρων ἐφίεμενοι, ὁρμητικῶς
ἀνέρχονται ἐπὶ τῶν πλοίων τούτων, καὶ ἐκρήγνυνται
ὡς μαινόμενα ἡφαίστεια, ἀντὶ δὲ λαφύρων θάνατον
εὐρίσκουσιν, λάφυρον αὐτοὶ τῶν φλογῶν γενόμενοι·
καὶ σήμερον ὁ πρὸς τὰ μέρη ἐκεῖνα ἁλιεύων Καλύ-
μνιος ἀνασύρει πολλάκις μετὰ τῶν σπόγγων κιθάραις.
Τραπεῖς δὲ εἰσέρχεται μετὰ τῶν διασωθέντων πλοίων
εἰς τὸν ναύλοχον αὐτοῦ· ὁ δὲ Ὀθωμανὸς ναύαρχος
κλείει διὰ τοῦ στόλου τὴν τοῦ λιμένος εἴσοδον, πε-
ριμένων τὴν ἐπιούσαν (νυκτὸς ἐπελθούσης) ὅπως συλ-
λάβῃ τοὺς ἀντάρτας.

Ἄλλ' ὁ οὐδέποτε θάρρους καὶ ὀξυνοίας στερού-
μενος Λάμπρος, ἰδοὺ τί τεχνάζεται τὸ ἀκρωτήριον
τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὃ προσπίζει τὸν τῆς Κορη-
σίας λιμένα, ἐνοῦται ἐπιμήκους χειρσονήτου δίκην, τῇ
λοιπῇ νήτῳ δι' ἰσθμοῦ στενωτάτου, ὃν διὰ τὴν στενό-
τητα αὐτοῦ Κόκκα (χαραγὴν) καλοῦσιν οἱ κάταικοι.
Ἐκεῖθεν δὲ μεταβιβάσας διὰ κυλίνδρων καὶ κεκλι-
μένων ἐπιπέδων καὶ τροχαλιῶν τὸ μικρότερον τῶν
πλοίων τοῦ στολίσκου αὐτοῦ, ῥίπτει αὐτὸ εἰς τὸ
πέλαγος καὶ προσλαβὼν τοὺς πλείστους τῶν συνεταί-
ρων, τὴν σύζυγον καὶ τοὺς συγγενεῖς ἀπαίρει εἰς
Κύθηρα (2).

Τὴν πρωΐαν ὁ ναύαρχος ἀποκλείσας τὰ μείναντα

(1) Τινὲς ἀναριθμοῦσι τὸν ἀριθμὸν εἰς πενήκοντα.

(2) Κατὰ τινὰς τὴν σύζυγον μετὰ τῶν αὐτῆς συγγενῶν
ἔλα τὸ προηγούμενον ἔτος μεταφέρει εἰς Κύθηρα· ἡ δὲ τοῦ
πλοίου διὰ τῆς χερσονήσου μεταφορὰ εἰς τὸ πέλαγος ἀποδίδε-